

(While the City Sleeps) Mentre Nova York dorm

D'aquí un mes aterraré a Nova York per segona vegada després de 12 anys, i ja començo a comprendre per què la planificació d'aquest viatge es torna excessivament ambiciosa i impossible de complir en la seva totalitat o de completar-lo tal com està dissenyat a la ment i al full de ruta. La temptació de veure tot en un temps limitat, es veu relegada per la majestuositat d'una ciutat que s'obre davant meu sense hostilitat ni possibilitat d'assossec, però que entenc inabastable, encara que no per això menys atractiva.

Potser per la meua feina, la passió per la lectura i les biblioteques, gairebé sense encara fer les maletes, programo la primera visita a la Biblioteca Pública de Nova York. Tots, en els nostres records, en la nostra memòria vital i també gràcies al cinema, veiem Daniel Day Lewis (*Gangs of New York*) o acompanyant Woody Allen en la seva travessia per Manhattan (enlluernats per la bellesa d'Audrey Hepburn reflectida en Tiffany's (*Esmorzar amb diamants*)) en la 5th Avenue, i amb la sempre inquietant i magnètica visió del director Fritz Lang a (*While the City Sleeps*) Mentre Nova York dorm.

De la mateixa manera, Fortalesa i Pacència, els dos lleons que flanquegen l'entrada a la Biblioteca, es converteixen en actors al costat de l'elenc de *Los Cazafantasmas* o també la boda de Carrie (Jessica Parker) de la sèrie *Sex and the city*. I des d'aquesta imatge fixa en la meua memòria vaig comprovant un cop més que la realitat supera la ficció perquè la converteix en alguna cosa palpable. Realitat i ficció comparteixen moltes vegades els límits a la nostra vida. Amb tot, el que més em va impressionar no van ser el magnífic edifici, ni la seva entrada senyorial, ni la consciència de trepitjar un centre que disposa d'un fons bibliogràfic espectacular al Rose Main Reading Room, adornada amb

frescos al sostre, amb taules de roure que inciten a la pausa i la lectura, ni l'hemeroteca o la sala de mapes, que barregen recolliment i modernisme sense cap complex. El seu enorme atractiu rau en el seu concepte de la cultura, en el significat de la lectura pública, de la visió oberta i sense barreres que acompanya totes les seves activitats.

I recordo entendre per què el Bryant Parc es converteix sobtadament en el lloc d'esplai i oci al qual sempre vaig voler tornar, emmarcat entre la voràgine del Midtown de Manhattan i els seus edificis que respiren història, però amb la calma suficient per sentir-te propietària del teu propi temps, acompanyada segurament per un llibre de poemes que m'acompanyarà també en aquesta odissea com ja fa temps que ho fa, de Gerard Vergés: *'El jardí de les delícies'*, traduït a l'anglès i a l'espanyol, de l'editorial Arola, que a més serà el meu regal per a totes les biblioteques que visitaré. Segurament un lloc fantàstic i gairebé oníric, impossible d'imaginar en la distància, però tan real que causa dolor pensar que l'hauré d'abandonar en poc temps.

Les biblioteques són ens vius no tant per la constant incorporació de fons com pel disseny i aplicació de polítiques que dinamitzen i permetin utilitzar la seva enorme capacitat per transmetre cultura sense criteris restrictius de cap tipus, presidits amb

una clara intencionalitat didàctica i pedagògica. La Biblioteca Pública de Nova York constitueix un bon exemple per exportar i així ho faré.

Amb la meua estada a Nova York tindrè la possibilitat de conèixer experiències i bones pràctiques en matèria de biblioteconomia i aplicar-les a la meua vida laboral a Tortosa i a la comarca del Baix Ebre, una gran oportunitat per potenciar la innovació i la internacionalització, així com de millora i perfeccionament professional i personal. Cap millora personal té sentit si no és posada al servei del col·lectiu i de la comunitat a la qual pertany o representes.

El meu projecte es basa en la creació d'un centre d'interès de llibres anomenat YOU CAN KNOW ME TOO per donar a conèixer l'existència del català a la societat nord-americana, així com la història i la cultura del meu país (costums, gastronomia, història, literatura, arquitectura...), utilitzant tot el potencial de les xarxes socials i eines web per difondre la iniciativa. A més de tot el que fa referència específicament al món de les biblioteques, visitaré museus, llibreries i la influència artística i cultural de la ciutat.

Hi ha viatges que et canvien la vida. El meu destí de viatge no és només un lloc, sinó una nova forma de veure i de fer les coses. Penso que en tornar hi haurà dins meu no només una nova manera d'entendre l'engra-

natge de la biblioteca i el seu funcionament, sinó també una manera diferent d'entendre la vida, i és que per a què viatgem si no per sentir diferent? Els viatges tenen data de tornada, o així ho contemplem inicialment, però mai s'acaben i romanen

Irene Prades Ginovart
Directora de la Biblioteca Comarcal
Marcel·lí Domingo

per sempre i no només en la memòria: s'incorporen a les nostres vides.

Voldria acabar per avui amb una frase del llibre *'Long play per una ànima trista'* de l'amic i poeta tortosí Gerard Vergés, viatger incorregible i esperit indomable dels llibres i de les biblioteques, que diu així: 'De tot el que hem llegit, n'hem fet substància'. Faig meves aquestes paraules abans d'iniciar aquest viatge i les adopto prestades perquè m'acompanyin al llarg del camí. Fins aviat.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

By Jokin
THO DIUEN ELS PETITS CORSARIS